„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 259. Poniedziałek 14. Listopada 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Dnia 11. listop. 1870 r. wyszedł i rozesłany został z c. k. rządowej i nadwornej drukarni w Wiedniu LIII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 130. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 16. października 1870 względem wydania nowych ostemplowanych blankietów wekslowych, obowiązujących dla wszystkich królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Nr. 131. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 27. października 1870 o wspólnej siedzibie król. włoskiego urzęda cłowego z Zorzoi i c. k. austryackiego urzędu cłowego z Montecroce w ostatniem miejscu.

Nr. 132. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 7. listopada 1870 względem nadania poborczemu urzędowi cłowemu drugiej klasy w Obernberg atrybucyi poborczego urzędu cłowego pierwszej klasy.

Część nieurzędowa.

Lwów, 14 listopada.

„Fremdenblatt“ dowiaduje się ze źródła urzędowego, że pogłoski o okólniku rządu rosyjskiego w sprawie rewizyi traktatu paryzkiego z r. 1856 są zupełnie niuzasadnione.

„Prag. Abdblt.“ oceniając znaczenie i doniosłość dyskusyi nad adresem, tak przemawia do deputowanych: „Reprezentanci ludu powinni przystąpić do spełnienia swego zadania z moralną powagą, polityczną godnością i patryotycznym rozsądkiem odpowiednim doniosłości obecnej chwili. Deputowani nie powinni zapominać, że Austrya nie jest państwem jednolitem, w któremby walczyły ze sobą dwa wielkie stronnictwa i kolejno pozyskawszy większość w izbie do władzy przychodziły. Austrya ma nietylko wielkie polityczne lecz także i silne narodowe stronnictwa, a wobec ważnej roli, którą bez wątpienia obecnie odgrywa narodowość w państwowem życiu, potrzeba nadzwyczajnej łagodności, największej przezorności a wreszcie bardzo silnego a patryotycznego zaparcia się, ażeby w końcu udało się zaprowadzić w Austryi porządek, pokój i zadowolenie i usunąć na zawsze zgubny separatyzm i pesymizm. Tylko ów duch zgody i ton łagodny, którym odznacza się ostatnia cesarska mowa tronowa mimo swej ściśle konstytucyjnej cechy, potrafi skrystalizować prawdziwą austryacką ideę i rozprzężone dążności stronnictw i narodowości skupić około silnego i niewzruszonego punktu środkowego. Oby zbliżająca się dyskusya w obu izbach Rady państwa powodowała się zasadą słuszności i szacunkiem dla przeciwnika, oby deputowani austryackiego parlamentu nie zapominali o tem, że w Austryi dominować nie mogą wyłącznie niemieckie, słowiańskie lub węgierskie interesa i że konstytucya w rozleglejszem tego słowa znaczeniu nie jest środkiem do celu lecz w tej chwili jest pod pewnym względem sama dla siebie celem. Jeżeli dyskusya w izbie kierować się będzie temi zasadami i wytknie sobie za cel najwyższy nie majoryzowanie przeciwników, lecz ogólne porozumienie, spodziewać się można korzystnych rezultatów po obecnej sesyi parlamentarnej, która właściwie dopiero dyskusyą nad adresem inaugurowaną zostanie.“

Wiedeń. Siódme posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 11. b. m.

Na ławie ministrów zasiedli J. Ex.: hr. Potocki, dr. Stremayr, baron Petrino, Tschabuschnigg i baron Holzgethan.

Odczytano i przyjęto protokół z ostatniego posiedzenia. Następnie złożyli przyrzeczenie nowi członkowie izby dr. Guinl i dr. Klier.

Pomiędzy nadesłanemi petycyami znajduje się także petycya niemiecko-demokratycznego towarzystwa w Gracu żądająca zniesienia objektywnego postępowania w sprawach prasowych.

Na porządku dziennym stał najpierw wybór członków komisyi finansowej. Po oddaniu kartek posiedzenie przerwane zostało na jedną godzinę dla obliczenia głosów.

Do tej komisyi wybrani zostali deputowani: Vidulich, Giovanelli, Brestel, Mayer, Demel, Mayrhofer, v. d. Strass, Leitenberger, Bauer, Benesch, Plener, Fr. Gross, Kübek, Perger, Kuranda, Weigel, Herbst, Klier, Zyblikiewicz, Wickhoff, Lasser, Wolfrum, Glaser i Czerkawski.

Do komisyi dla projektów o milicyi krajowej wybrani zostali deputowani: Rapp, Chlometzky, Mayrhofer, Waldert, Lenz, Glaser, Gustaw Gross, Lasser i Smolka.

Nastąpiło potem pierwsze czytanie następujących wniosków rządowych: 1) wniosek do ustawy upoważniającej rząd do dalszego pobierania podatków aż do końca marca (odesłano do komisyi finansowej); 2. wniosek do ustawy względem budowy kolei ze Lwowa przez Stryj do Węgier; 3) wniosek do ustawy względem budowy kolei żelaznej z Villach do Tarvis.

Oba ostatnie wnioski odesłano do komisyi osobnej, złożonej z 9 członków, których wybór później nastąpi.

Odczytano potem dwie interpelacye: 1) dlaczego zaprowadzony w r. 1867 trybunał państwa dotąd nie wszedł w życie? 2) dlaczego nie został przedłożony wniosek o budowie kolei ze Salzburga do St. Johan?

Interpelacya pierwsza podpisana przez dr. Sturma i towarzyszy tak opiewa w dosłownem brzmieniu:

1. Dla jakich powodów zaniechał dotąd c. k. rząd wykonania ustawy z 25. lipca 1867 o odpowiedzialności ministrów i zwołania wybranych członków trybunału państwa dla ukonstytuowania i wyboru przewodniczącego.

2. Czy c. k. rząd zamierza jaknajprędzej zarządzić ukonstytuowanie trybunału państwa?

Druga interpelacya postawiona przez deputowanego Gschnitzera i towarzyszy tak opiewa:

1. Dla jakich powodów c. k. rząd nie wypełnił dotąd przyrzeczeń zrobionych dawniej w sprawie kolei żelaznej z Salzburga do Innsbrucka?

2. Kiedy zamierza pan szef ministerstwa handlu przedłożyć do konstytucyjnego traktowania tak naglący projekt o kolei salzburgskiej?

Uwolniono w końcu komisyę weryfikacyjną od obowiązku drukowania referatów z wyborów niezakwestyonowanych.

Przyszłe posiedzenie odbędzie się w środę. Na porządku dziennym: 1) wybory członków różnych komisyi; 2) pierwsze czytanie wniosków rządowych.

— Sprawozdawca komisyi adresowej izby wyższej hr. Antoni Auersperg wypracował już projekt adresu, który przedłożony ma być komisyi w sobotę. Projekt ten zostanie zaraz po uchwale komisyi wydrukowany i przedłożony izbie wraz ze sprawozdaniem w środę lub sobotę.

O czynnościach komisyi adresowej izby deputowanych Rady państwa donosi „Reichsrathscorrespondenz“, co następuje: Pierwsze posiedzenie tej komisyi odbyło się w piątek wieczorem. Na posiedzeniu tem rozbierano pojedyncze ustępy mowy tronowej, przyczem członkowie komisyi wypowiedzieli swe zapatrywania. Nie powzięto jeszcze stanowczej uchwały i nie rozebrano wszystkich punktów mowy tronowej, co dopiero nastąpić miało w sobotę wieczorem. W niedzielę rano odbyć się miało nowe posiedzenie na którem ministrowie dać zamierzali pewne wyjaśnienia. Gdyby na tem posiedzeniu ukończyła się dyskusya wybranym zostałby natychmiast sprawozdawca, który przedłożyłby w środę komisyi wypracowany projekt adresu.

— Komisya finansowa izby deputowanych ukonstytuowała się zaraz po piątkowem posiedzeniu izby. Wybrani zostali: przewodniczącym dep. Plener, jego zastępcą dr. Perger a sekretarzami dep.: dr. Benesch, baron Kübeck i Leitenberger.

Komisyi dla milicyi krajowej obrała swoim przewodniczącym barona Lassera jego zastępcą Dr. Mayrhofera a sekretarzem dep. Lenza.

— Drugie posiedzenie izby panów odbędzie się w środę. Na porządku dziennym: Odczytanie protokołu i sprawozdanie komisyi adresowej.

Berlin. O operacyach pod Paryżem tak pisze „Kreuzzeitung“: „Po zerwaniu układów o zawieszenie broni spodziewać się można, że armia pruska pod Paryżem zacznie działać zaczepnie. O ile domyśleć się można z wiadomości nadeszłych z obsaczonej stolicy, Paryżanie spodziewają się, że Paryż będzie do koła ostrzeliwany. Mówią bowiem te wiadomości o budowie bateryi pod Ruincy, pod lasem Bondy, na wzgórzu Montmagny i pod Bezons i naprzeciw Courbevoie. Zdaje się, że istotnie Paryż ostrzeliwany będzie z kilku stron, ażeby uwagę załogi paryskiej skierować na wszystkie punkta a wreście i dla tego. ażeby wywrzec tam silniejsze wrażenie moralne, kroreby przy ostrzeliwaniu w jednym tylko kierunku zatrzeć się mogło w niektórych odleglejszych częściach olbrzymiej stolicy. Przypuszczanie to nie wyklucza jeszcze ewentualności, iż gdyby okazała się potrzeba formalnego oblężenia, niektóre punkta wystawione będą najpierw i na najsilniejszy atak, który wypróbuje doniosłość naszych dział i siłę odporną nieprzyjaciela.“

— O poddaniu zię fortecy Verdun pisze „Berliner Börsen-Ztg.“ co następuje:

„Forteca Verdun, która podług urzędowej depeszy wojennej co tylko kapitulowała, była już od pewnego czasu osaczona, lecz w niedostatecznych rozmiarach; dopiero w najnowszych czasach od zwolnienia wojsk pod Metz mogły być skierowane tam silniejsze oddziały a mianowicie ciężkie działa. Tym większonym usiłowaniom nie przeciwstawiła też forteca długiego i energicznego oporu. Zajęcie fortecy tej ma wielką doniosłość dla wojsk operacyjnych pod Paryżem i na zachodzie Francyi, gdyż przez to wolną się staje prosta i najkrótsza linia kolei żelaznej, prowadząca z Metz na Verdun i Châlons do Paryża, odnośnie do środkowego Renu tam i nie będzie mianowicie już nic stało na przeszkodzie w przeprowadzeniu pod Paryż wielu ciężkich dział, jakie się częścią pod Metz znajdowały, częścią przy kapitulacyi znaleziono, celem użycia ich tamże. Verdun sam leży głęboko w dolinie Mozy na prawym brzegu tej rzeki, która tu zwykle bardzo jest miałką. Nieznaczne to przez siebie miasto otoczone jest regularnym, prostym wałem, podczas kiedy po lewym brzegu Mozy murowany most broniony jest przez małą zamkniętą cytadelę i przez wał poniżej niej do rzeki się ciągnący. Dolina jest tak szeroka, że nawet wzgórza dosyć blisko przy fortyfikacyach położone na lewym brzegu rzeki nie zostały wzmocnione. Tu, tudzież na gołych spadkach dalej od rzeki położonych, na szczytach drzewem porosłych wzgórz na prawym brzegu Mozy wyborne były pozycye dla bateryi do ostrzeliwania miasta i zkąd też, jak to z dawniejszych naszych sprawozdań się pokazuje, ostrzeliwanie to z wielką energią i dobrym skutkiem prowadzono. Obecna kapitulacya jest jego wynikiem. Prawda, że podług ostatnich sprawozdań zburzenie dzieł fortyfikacyjnych jeszcze bynajmniej nie doszło do tego stopnia, ażeby dłuższe trzymanie fortecy miało być uniemożebnionem; lecz od upadku Metzu przekonanie o bezpożyteczności oporu przeciwko oblegającym wojskom niemieckim tak głębokie zapuściło korzenie, że i w Verdun nie chciano doprowadzić rzeczy do ostateczności, i zapewne tak dosyć wszędzie w fortecach francuskich, które odtąd z energią osaczone będą te same skutki tych

przekonań bardzo rychło się pokażą. W każdym razie dostały się w Verdun znowu znaczny materyał wojenny i liczna francuska załoga w ręce wojsk niemieckich, gdyż Verdun liczył się do placów pierwszego rzędu, a jego normalną załogę wojenną podają na blisko 5000 ludzi (4196 żołnierzy i 714 koni). Znaczenie tego placu od dawna w tem spoczywało, że tworzy punkt tamujący trakty od środkowego Renu przez Argonny (wąwoz les Grandes Islettes) do Châlons-Paryża. Wolni strzelcy, którzy w tych okolicach jeszcze zawsze bardzo grasnją, stracili przez poddanie się Verdun jeden z najgłówniejszych punktów oparcia. Verdun, jakkolwiek jeszcze w Lotaryngii, leży przecież zewnątrz owego terytoryum, którego nabycie dla Niemiec postanowili przeprowadzić kierujący niemieccy mężowie stanu, pozostałby zatem po zawarciu pokoju jedną z nadgranicznych francuskich fortec. Czyż pod takiemi okolicznościami nie byłoby dobrze, ażeby wkraczające wojska niemieckie o ile możność jak najenergiczniej i jak najrychlej zajęły się wysadzeniem fortyfikacyi w powietrze? Każda bowiem szkoda, jaką pod tym względem nieprzyjacielowi wyrządzimy, będzie zyskiem w zabezpieczeniu przyszłej granicy niemieckiej. Właśnie z tego powodu poddajemy punkt ten pod rozwagę na seryo. Nie należy zostawić żadnego działa w placu i o ile możności kamienia na kamieniu cytadel i wału opasującego, tem więcej, że pod Verdun właśnie zniszczenie to bez znacznego uszkodzenia właściwego miasta da się przeprowadzić."

Londyn. Dziennikarstwo angielskie, który już z góry gratulowało ludowi Granville sądząc, że jego propozycya zawieszenia broni przyjętą zostanie, z niezadowoleniem mówi teraz o zerwanych układach pomiędzy Francyą a Prusami. Stanowczym tonem przemawia „Times.“ Dziennik ten nigdy nie wierzył w pomyślny rezultat rozpoczętych układów i uderza na hr. Bismarka, że w celach tajemnych przewlekał układy na kilka dni choć wszystko mogło się skończyć w kilku godzinach.

Paryż. Paryski „Journal officiel“ z d. 8. b. m. ogłasza okólnik Favra do posłów francuskich za granicą, w którym minister wykazuje, że Prusy odrzucając zawieszenie broni, dowiodły znowu, iż prowadzić chcą dalej wojnę jedynie i wyłącznie z powodów czysto osobistych, nie kłopocąc się o prawdziwy interes swoich poddanych, głównie zaś o interes Niemców, których za sobą ciągną. Prusy utrzymują, że zmuszone są do wojny przez odmowę naszą odstąpienia im dwóch prowincyi, których opuścić nie chcemy ani nie możemy. Rzeczywiście zaś chcą nas Prusy zniszczyć dla nasycenia ambicyi ludzi, którzy pragną, aby rząd poświęcił naród francuski; jest to korzystnem dla utrzymania ich władzy, a dokonywają tego zimno, dziwiąc się, że odmówiliśmy uczestnictwa naszego i nie chcemy w bezsilność popaść, którą nam dyplomacya ich doradzała.

Favre rozbiera postępowanie Prus, które po obaleniu cesarstwa odmówiły zawarcia rozejmu. Od 50 dni armie pruskie oblegają Paryż, a ludność niezachwianie trzyma się. Buntowniczy zamach dozwolił ludowi paryskiemu przez imponujące wotum uprawnić rząd, który rozpoczął rokowania o rozejm, mający dozwolić przez ciąg 25 dni na odbycie wyborów deputowanych w całym obszarze Rzeczypospolitej, nawet w miejscach przez nieprzyjaciela zajętych, oraz na stosunkowe przez ten czas opatrywanie Paryża w żywność. Prusy nie sprzeciwiały się pierwszym warunkom, lubo co do głosowania w Alzacyi i Lotaryngii czyniły niejakie zastrzeżenia, których nie będziemy tu rozbierać dalej, albowiem bezwzględna odmowa zezwolenia na zaopatrywanie Paryża w żywność, uczyniła bezużyteczną wszelką dalszą dyskusyę.

Favre dowodzi, że zaopatrywanie Paryża jest koniecznem następstwem rozejmu. Zawieszenie broni bez dozwolenia dostawy żywności byłoby kapitulacyą na czas oznaczony, bez honoru i nadziei. Prusy odmawiając dostawy żywności, odrzuciły tem samem możność zawarcia rozejmu. Zamierzają one zniszczyć nietylko armię francuską, ale naród francuski, wystawiając Paryż na zgrozę głodu. Europa żądała od Francyi, aby ta zgromadziła deputowanych swoich dla wzięcia pod obrady sprawy pokoju. Prusy nie dopuściły tego zgromadzenia, czyniąc zebranie się jego wbrew prawu pospolitemu zawisłem od wspomnionego warunku. Co się tyczy oskarżenia pruskiego, że rząd francuski chce zmusić Prusy do ogłodzenia Paryża, Europa osądzi wartość tych przypuszczeń. Są one ostatnim rysem polityki, która zaczęła od tego, że dała w zakład słowo monarchy na korzyść narodu francuskiego, a kończy odrzuceniem dyplomatyczem kombinacyi, któraby dozwoliła Francyi wypowiedzieć wolę swoją.

Nie wiemy co pomyślą mocarstwa neutralne o propozycyach z taką pychą usuniętych. Może wreszcie odgadną, co dla nich zachowują sobie Prusy, które zwycięstwami swemi stały się zupełnymi panami zamiarów swoich. Co się nas tyczy, jesteśmy posłuszni koniecznemu i prostemu obowiązkowi, jeśli obstajemy przy utrzymaniu propozycyi ich rozejmowych jako jedynego środka, aby za pomocą zgromadzenia narodowego przywieść do skutku rozstrzygnięcie tych straszących pytań, które zbrodnie rządu cesarskiego pozwoliły nieprzyjacielowi nam postawić. Prusy, czując hańbę swojej odmowy, ukrywają ją pod maską, która nikogo zwieść nie zdoła. Pozbawić nas przez miesiąc żywności, znaczy to żądać od nas oddania broni, której postanowiliśmy używać i nie złożyć bez walki. Zrobiliśmy wszystko jako ludzie honoru, co zrobić było można, aby powstrzymać walkę. Zamykają nam wyjście. Nigdzie indziej nie szukaliśmy rady, prócz w naszej odwadze; zwalamy odpowiedzialność za krew przelaną na tych, którzy systematycznie odpychali wszelką ugodę.

Osobistej ich ambicyi mogą jeszcze tysiące ludzi być poświęconych, a jeżeli wzruszona Europa zechce powstrzymać walczących u kresu rzeczi, aby powołać reprezentantów narodu do usiłowań pokojowych, to powiedzą: „dobrze, ale pod warunkiem, aby ludność ta, która cierpi, aby te niewiasty, dzieci i starce, te niewinne ofiary wojny, żadnego nie przyjmowały wsparcia, iżby w razie upłynięcia zawieszenia broni, obrońcy ich nie byli w stanie walczyć z nami nie wystawiwszy ich na śmierć głodową.“ Tego nie obawiają się powiedzieć naczelnicy pruscy na propozycyę czterech mocarstw. Powołujemy przeciw nim prawo i słuszność na świadków, i przekonani jesteśmy, że gdyby ich naród i armia ich mogły głosować tak jak u nas, potępiłyby tę nieludzką politykę. Należałoby zaprawdę zapisać, że rząd obrony narodowej, zajęty ogromnemi interesami powierzonemi sobie, będzie aż do ostatniej godziny wszystko robił, aby uczynić możebnym pokój godziwy. Odmówiono mu środków zapytania Francyi; zapytał Paryża i cały Paryż powstał zbrojny aby krajowi i światu pokazać, co może lud wielki, broniąc honoru swego, swojego ogniska i niepodległości ojczyzny.

Nie ominiesz Panie... żadnej okoliczności, abyś przekonał o tej prostej prawdzie i użył jej za punkt wyjścia do uwag, do jakichby się nastręczyć mogła sposobność.

Florencya. „Opinione“ kategorycznie upewnia, że król Wiktor Emanuel uda się 30. b. m. do Rzymu. Florentyński korespondent „Gazz di Venezia“ przestrzega jednakże, by nie wierzono temu doniesieniu chociaż takowe wyszło ze źródła urzędowego. Wobec tak chwiejnych stosunków politycznych zdaniem tego korespondenta zajść mogą jeszcze wypadki, które opóźnią lub przyspieszą wjazd króla włoskiego do Rzymu.

W Rzymie odbyły się 6. b. m. znowu demonstracye, którym jednakże niemożna przepisywać wielkiego znaczenia. Mimo to jednakże namiestnictwo upomniało ludność, ażeby zaniechała demonstracyi.

Włoski minister finansów Sella udać się miał w tych dniach z pierwszym adjutantem króla, generałem Sonnaz do Rzymu, ażeby usunąć wszelkie wątpliwości co do przyszłej rezydencyi królewskiej. Mówią, że na rezydencyę obrany zostanie pałac Barberini, jeden z największych i najpiękniejszych pałaców rzymskich.

Z Rzymu doniosła telegraficzna depesza o zamknięciu Collegio Romana zostającego pod kierownictwem Jezuitów.

O zbierających się wyborach do parlamentu pisze florentyński korespondent „Oss. Triest.“: „Klerykalne stronnictwo usunąć się zamyśla od wielkiego udziału. Lewica republikanie wezmą udział w walce wyborczej. Mało jest nadziei, by udało im się odnieść zwycięztwo. Zwolennicy Garibaldego zbliżyli się nawet trochę do rządu od czasu, gdy Garibaldi udał się do Francyi i otwarcie stanął pod sztandarem republiki. Mówią powszechnie, że szeregi opozycyi w nowej sesyi parlamentu mocno przerzedzone zostaną, gdyż wielu z członków upadnie przy wyborach.“

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Pewien ukończony słuchacz filozofii powracając w nocy z 4. na 5. b. m. pijany do swego brata, woźnego przy kolei czerniowieckiej, spotkał się z jakimś nieznajomym, który go namawiał, by udał się z nim razem na nocleg. Nieznajomy zaprowadził swego towarzysza do jakiejś budki obok ogrodu jezuickiego i tam podczas snu ukradł mu ubior i pieniądze. Sledztwo w tej sprawie natychmiast zarządzono, sprawcy dotychczas jeszcze nie zdołano złapać. „Dziennik Lwowski“ donosząc o tym wypadku w kronice Nr. 256 podał najzupełniej mylną wersyę. — W kamieniołomie w Majerówce robotnik Marcin Smruski został dnia 8. b. m. wieczorem w skutek własnej nieostrożności kamieniami zasypany tak, że w pół godziny potem umarł. — Dorożkarz l. 130 przejechał d. 9. b. m. na rogu ulicy krakowskiej 6letniego syna wyrobnika Denegi. Chłopak został dość znacznie skaleczony,

(Odczyty dla kobiet.) Oddział lwowski Towarzystwa pedagogicznego urządza także w bieżącym roku odczyty publiczne dla kobiet, które codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych, począwszy od 21. listopada przez pięć miesięcy odbywać się będą w wielkiej sali ratuszowej od godziny 4ej do 5ej po południu.

Wykładać będą pp.: Adam Kuliczkowski: o poezyi polskiej w XIX. wieku; Władysław Łoziński, z estetyki społecznej: a) estetyka i życie, b) historya mody, c) historya salonu; Michał Służewski: fizykę eksperymentalną; Bronisław Trzaskowski: historyę literatury klasycznej; Józef Jaworski: najważniejsze momenta w życiu natury; dr. Alfred Zgórski: historyę powszechną, a mianowicie: wydatniejsze chwile dziejowe wieków średnich.

Opłata od osoby wynosi na cały kurs 4 złr. w. a. Matki uczęszczających panien mają wstęp wolny.

Przy każdym wstępie trzeba się wykazać biletem.

Zapisywać się można codziennie w księgarniach pp. Wilda, Seifarta i Czajkowskiego, Gubrynowicza i Schmida, tudzież w dzień odczytu przy wstępie do sali.

(Spis osób zmarłych we Lwowie od 16. do 31. października.) Ciąg dalszy. 27. Pudełko Piotr, zarobnik, 37 lat, na gruźlicę. 28. Burko Michał, zarobnik, 21 lat, na gruźlicę. 29. Syrowicz Apolonia, zarobnica, 38 lat, na gruźlicę. 30. Hubicka Marya, zarobnica, 70 lat, na dychawicę. 31. Uciepka Jan, oficyał izby obr., 37 lat, znaleziony w lesie krzywczyckiem nieżywy. 32. Burkhardt Józef, ogrodnik, 53 lat, na puchlinę. 33. Żółkiewski Józef, zarobnik, 26 lat, na tyfus. 34. Rudziński Wojciech, zarobnik, 50 lat, na tyfus. 35. Wernikowska Julia, zarobnica, 10 lat, na dławiec. 36. Kołuszyńska Zofia, zarobnica, 19 lat, na zapalenie mózgu. 37. Grabowski Michał, zarobnik, 29 lat, na zapalenie mózgu. 38. Seistowski Grzegorz, zarobnik, 21 lat, na udar mózgu. 39. Łokota Julia, zarobnica, 31 lat, na trupieszenie kości. 40. Kraus Zofia, zarobnica, 19 lat, na rozdemn. płuc. 41. Huska Jędrzej, zarobnik, 56 lat, na rozdemn. płuc. 42. Woroniak Kazimierz, zarobnik, 76 lat, na nieżyt jelit. 43. Boraczyński Jan, zarobnik, 20 lat, na zapalenie płuc. 44. Niesiecki Mikołaj, zarobnik, 57 lat, na zapalenie płuc. 45. Łoziński Onufry, zarobnik, 65 lat, na zapalenie płuc. 46. Swidrucka Marya, zarobnica, 59 lat, na słabość Brigtha. 47. Nowak Marya, zarobnica, 55 lat, na słabość Brigtha. 48. Kozurl Józef, zarobnik, 58 lat, na błąd serca. 49. Mróz Aleksander, dziecię zarobnika, 6 lat, na skarlatynę 50. Jabłkowska Jadwiga, córka profesora, 5 m., na przewodnienie mózgu. 51. Huczkowska Marya, córka zarządcy drukarni, 7 m., na przewodnienie mózgu. 52. Kilian Rozalia, dziecię, 7 m., na przewodnienie mózgu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu październiku:

	Miejsce targu.									
	Kamionka		Busk		Radziechów		Stryj		Trembowla	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	4	25	3	50	3	50	4	60	3	50
„ żyta	2	40	2	25	2	10	2	72	1	80
„ jęczmienia . .	2	.	2	15	2	20	2	28	1	40
„ owsa	1	40	1	25	1	20	1	47	.	.
„ grochu	2	.	2	40	3	50	3	50	.	.
„ hreczki	2	.	2	.	1	80	2	.	2	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	3	18	.	.
„ ziemniaków . .	1		.	60	.	60	1	33	.	.
Cetnar siana	1	20	1	.	1	.	1	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	50	6	.	2	40	6	87	5	60
„ „ miękkiego	3	80	5	.	1	60	4	95	4	50
Funt mięsa wołowego	.	16	.	16	.	17		13	.	17
Miara wina	.	60	1	.	.	90		50	.	.
„ piwa	.	8	.	16	.	12	.	16	.	.
Wyrobnik z wiktem	.	40	.	30	.	25	.	30	.	45
„ bez wiktu .	.	80	.	50	.	50	.	50	.	.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 14. listopada. „Presse“ ogłasza dokładną analyzę rosyjskiego okólnika notyfikującego wypowiedzenie dodatkowej konwencyi co do utrzymywania okrętów wojennych na Czarnem morzu. Okólnik zawiera w końcu oświadczenie, iż równocześnie Sułtanowi przywróconą będzie zupełnie równa niezawisłość i samoistność. Inne części traktatu paryskiego pozostają nietknięte, jednak rząd rosyjski gotów jest wejść w układy z mocarstwami podpisanemi na traktacie, skoro objawią życzenie rewizyi lub tylko potwierdzenia postanowień traktatu paryskiego.

Ostatnia poczta.

W sobotę już po wyjściu Gazety otrzymaliśmy następujące telegramy:

Florencya, 11. listopada. Dzienniki tutejsze donoszą, że kardynał Antonelli wystosował protest do ciała dyplomatycznego przeciw zajęciu Kwirynału. Minghetti wraca dzisiaj na swoją posadę do Wiednia.

Petersburg, 12. listopada. Według wiarogodnych zapewnień, następca tronu pruskiego mianowany został marszałkiem armii rosyjskiej. Anenkow otrzymał polecenie, by zawiózł nominacyę do Versailles.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. listopada.

Hotel George: PP. Chajęcki S., z Żurawna. — Jędrzejowicz M., z Zniatyna. — Raciborski Z. i Roupest J., z Rosyi. — Trzecieski A., z Miejsca. — Nico T., dr. med., z Jass.

Hotel europejski: Szadby K., z Czerniowiec.

Hotel angielski: Mysłowski A., z Koropca. — Postruski K., z Seredna. — Wolański W., Dulib.

Hotel Kohna: Padlewski L., z Rosyi.

Hotel kra'owski: Bandrowski J., z Małych mostów.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12 listopada

PP. Ks Hahn K., c. k. marszałek porucz., do Wiednia. — Br. Wense, c. k. podpułk., do Gródka. — Hr. Bielski Z., do Łopuszny. — Hr. Karnicki T., do Wołczuch. — Irsay S., rotm., do Zarzycza. — Czaprowski K., sędzia pow., do Zabłotowa. — Kostheim Klemens adwokat, do Rzeszowa. — Cielecki W., do Krakowa. — Koniecki J., do Procisna. — Petrowicz K., do Wołostkowa. — Rojewski K., do Cieszanowa. — Terlecki J., do Ruskiego

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 12. i 13. listopada 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	320.96	+ 6 5	7 5	Pd. mi.	9
2. god po poł.	320.34	+ 9 6	7 5	„ „	9
9. god. wiecz.	321 46	+ 7 6	8 4	„ „	10
Deszcz 1‴.00.					
7. god. zrana	322 82	+ 1.7	9 3	Pd. b. sl.	10
2. god po poł.	323 48	+ 4.7	5.7	„ „	7
9 god. wiecz.	324 58	+ 3.0	6 2	PdZ. „	8
Rano mgła, deszcz i śnieg.					

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Złote austryackie (oprócz kupona bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
D. 12. listopada.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	239	—	240	25
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	194	50	195	50
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	111	—	112	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	65	—	68	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	79	25	80	—
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	70	25	71	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	15	87	50
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	85	—	86	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	73	25	73	75
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	74	5	82
„ cesarski	—	—	—	—	5	77	5	84
Napoleondor	—	—	—	—	9	82	9	91
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	94	10	12
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	89	1	94
„ papierowy „	—	—	—	—	1	56¾	1	57¾
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	80½	1	81½
Srebro	—	—	—	—	120	50	121	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8. listopada 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	67.85	67 95
do kwietnia do października po 5%	67 60	67.75
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	240 —	242.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	240.—	241 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.75	89 50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	93 70	93.90
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	104 —	104.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	117 50	117 75
Renty Como po 42 lir. austr.	25. —	26.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	93 50	94 50
Bukowiny	72.—	73 —
Galicyi	73 —	73 50
Niższej Austryi	96 —	96 50
Siedmiogrodu	75 75	76 50
Węgier	80 25	80 75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	206 25	206.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	248.—	250.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	885.—	890.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	727.—	729.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	558.—	559.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	218 —	218 50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2107	2112
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	247 —	247.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	193 25	193 75
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	382 50	383 50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	176 50	176.75
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106 25	106 75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70.—	71.—
Gal. banku hyp. po 6%	87 —	87 50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	85.—	86.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.30	93 50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.50	90.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.25	90.75
„ „ „ „ „ w. a.	86.—	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	101.75	102 25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	99 —	99 50

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	159 50	160.—
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.—	96 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	28.—	30 —
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.—	28 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 —	15 —
Salma po 40 zł. m. k.	37 —	39 —
St. Genois „ 40 „ „	26. —	28 —
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	23.—	25.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	115.—	120.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	54.—	58 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18 —	20.—
Windischgrätza „ 20 „ „	22 —	24. —

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103.40	102.50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	101 20	101 35
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	101 40	101 50
Hamburg za 100 M. B.	89.65	89 75
Londyn za 10 ft. szt.	121.55	121.75
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 80	5 82
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 84	9 85
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120 25	120 75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 12. listopada.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	56	50
„ „ w srebrze	66	—
Losy z 1860. roku	91	—
Akcye banku wiedeńskiego	722	—
„ „ kredytowego	245	50
Londyn 10 funtów szterlingów	123	90
Srebro	122	25
Napoleondor	9	97
Dukat	5	93

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2685) **Konkurs.** (1)

Nr. 16650. Celem obsadzenia posady pocztmistrza w Mrzygłodzie za kontraktem i obowiązkiem złożenia kaucyi 200 złr. rozpisuje się konkurs z tem doniesieniem, iż ubiegający się o takową winni swoje podania zaopatrzone dowodami uzdolnienia wnieść najdalej do końca listopada b. r. do c. k. kraj. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Pobory są następujące: Dotacya 180 złr., pauszale kancelaryjne 36 złr. rocznie i za czterorazowe posyłanie poczty pieszej w tygodniu do Sanoka i napowrót pauszale 150 złr.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 11. listopada 1870.

Concurs.

Nro. 16650. Bei dem Postamte in Mrzygłód ist die Postmeistersstelle gegen Dienstvertrag und Caution 200 fl. zu besetzen. Mit derselben ist die Jahresbestallung von Einhundert Achtzig Gulden, Amtspauschale 36 fl. und ein Botenpauschale von 150 fl. für die 4 Mal wöchentlich zu unterhaltende Fußbotenpost nach Sanok und zurück.

Bewerber haben ihre gehörig instruirten Gesuche bis Ende November 1870 bei der k. k. galiz. Post-Direction in Lemberg zu überreichen.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 11. November 1870.

(2687) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 16176. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Stanisław Szwantowski dnia 21. października 1870 do l. 16176 wniósł skargę przeciw Józefie z hr. Przerembskich hr. Skorupkowej i Wawrzyńcowi Musielskiemu, w skutek której Józefie hr. Skorupkowej jako dłużniczce osobistej, a przeciw Wawrzyńcowi Musielskiemu jako dłużnikowi z hipoteki dobr Niedzwiada z przyl. polecono, aby sumę wekslową 11.500 złr. w. a. z 6% od 2. lutego 1869 i kosztami w kwocie 22 złr. 93 kr. w. a., pierwsza w trzech, drugi w czternastu dniach pod rygorem egzekucyi zapłacili, lub w tym samym czasie zarzuty swoje wnieśli, w skutek której dalej do rozprawy nad żądaniem, aby tychże także do zapłacenia kary konwencyonalnej po 1000 złr. w. a. za każdy miesiąc zwłoki od 1go lutego 1869 licząc przymuszono, do rozprawy ustnej termin na dzień 23. grudnia 1870 o godzinie 10tej rano wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych Józefy z Przerembskich hr. Skorupkowej i Wawrzyńca Musielskiego nie jest wiadomym, przeznaczył im tutejszy sąd na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Dr. Stojałowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Pietrzyckiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem wzywa się zapozwanych, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 3. listopada 1870.

(2688) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 940. Ces. król. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek rekwizycyi c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 25go lutego 1870 Nr. 2733 celem ściągnięcia sumy wekslowej 20 złr. a. w. prawomocnym nakazem płatniczym z dnia 6. lutego 1862 Nr. 1819 Markusow Singerowi przyznanej wraz z procentami po 6% od dnia 26go października 1861 i kosztami spornemi i egzekucyjnemi w kwocie 6 złr. 39 kr., 3 złr. 20 kr., 4 złr. 50 kr., 2 złr. 44 kr., 3 złr., 1 złr. 44 kr., 1 złr. 78 kr., 1 złr. 44 kr. i 3 złr. 97 kr. a. w. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod Nr. 42 w Podkościelu położonej, dłużnika Józefa Wajdowicza własnej, z domu mieszkalnego i 4 morgów gruntu ornego składającej się, w trzech terminach, t. j. dnia 17go listopada 1870, 19go grudnia 1870 i 19. stycznia 1871, każdym razem o godzinie 9tej zrana w siedzibie tutejszego sądu, a to pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową w kwocie 1000 złr. a. w., poniżej której wzmiankowana realność na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każden chęć kupna mający obowiązany jest jako wadyum kwotę 100 złr. a. w. w gotówce na ręce komisyi licytacyjnej złożyć.

3. Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisowego zajęcia i oszacowania mogą strony interesowane w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Dąbrowa, dnia 30. sierpnia 1870.

(2682) **Concurs-Ausschreibung.**

Am k. k. ersten Staatsgymnasium in Teschen sind drei Lehrerstellen, eine für Mathematik und Physik in Verbindung mit Naturgeschichte, die zweite für Geographie und Geschichte als Haupt- und die deutsche Sprache als Nebenfach, und die dritte für classische Philologie mit den durch das Reichsgesetz vom 9. April d. J. systemisirten Bezügen zu besetzen.

Die vorschriftsmäßig instruirten Gesuche sind bis Ende November d. J. im Dienstwege bei dem k. k. Landesschulrathe in Troppau einzubringen.

Troppau, am 18. October 1870.

(2690) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

L. 14235. Celem nadania stypendyum z fundacyi ś. p. Kajetana hrab. Lewickiego rocznych 300 zł. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum to przeznaczone jest dla ubogiego w Galicyi urodzonego młodzieńca oddającego się nauce sztuk pięknych.

Szczególne uwzględnienie zastrzeżone jest dla synów oficyalistów pełniących służbę w dobrach do ordynacyi ś. p. fundatora należących.

Prawo nadawania stypendyum służy na teraz JWnej. Zofii z hr. Lewickich hr. Siemińskiej.

Kompetenci mają wnieść podania swoje do Wydziału krajowego, a to najdalej do 20. grudnia 1870 i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i dowody dotychczasowego postępu w naukach w ogóle, jako też w sztuce w szczególności.

Nadane stypendyum trwa przez lat cztery, jeżeli stypendysta przed upływem każdego roku złoży zadawalniające próby prac swoich w zawodzie artystycznym.

Stypendyum wypłaca się w półrocznych ratach z dołu, w razie jednak podróży za granicę wolno jest stypendyście zażądać zaliczki na rachunek stypendyum aż do wysokości 100 zł. w. a.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 6. listopada 1870 r.

(2692) **Edykt.** (1)

Nr. 11009. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że rozpisana uchwałą z dnia 6. września 1870 L. 6970 na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. banku narodowego w kwocie 24.373 złr. 19 kr. wal. aust. z p. n. na dzień 30. listopada 1870 i 14. grudnia 1870 publiczna sprzedaż części I., II., III. dóbr Podmichale niniejszem tymczasowo się wstrzymuje.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 8. listopada 1870.

(2691) **Edykt.** (1)

Nr. 21252. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Celestynę hr. Wodzicką, że przeciw niej i Alfredowi hr. Wodzickiemu M. H. Januar wniósł pozew dnia 1go listopada 1870 do l. 21252 o zapłacenie sumy wekslowej 4000 złr. w. a., w załatwieniu którego wydany został nakaz płatniczy uchwałą z dnia 3go listopada 1870 do l. 21252.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanej ustanawia na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego p. adwokata Dr. Samelsona kuratorem nieobecnej z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyż oznaczonym czasie albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, 3. listopada 1870.

(2694) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1965. Ces. król. sąd powiatowy w Mielcu rozpisuje na wezwanie ces. król. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 9. czerwca 1870 do l. 7963 na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 28. marca 1867 L. 4550, oraz prawomocnej uchwały z dnia 19. listopada 1869 L. 17238 celem zaspokojenia sumy wekslowej w kwocie 85 złr. w. a. wraz z 6% odsetkami od dnia 10. lutego 1866, kosztami sądowemi w kwocie 6 złr. 88 kr., kosztami egzekucyjnemi w kwotach 3 złr. 32 kr., 3 złr. 58 kr. i 4 złr. 36 kr. i teraźniejszemi kosztami egzekucyjnemi w kwocie 3 złr. 17 kr. w. a. przymusową sprzedaż gospodarstwa gruntowego w Zachwiejowie pod L. 5 położonego, dłużników Franciszka i Elżbiety Kolbów własnego, ciała tabularnego nie stanowiącego, a protokołem z dnia 20go listopada 1867 zastawniczo opisanego, zaś protokołem z dnia 12. lipca 1869 ocenionego, w trzech terminach, pierwszy dnia 7. grudnia, drugi dnia 28. grudnia 1870, a trzeci dnia 24go stycznia 1871, każdego razu o godzinie 10tej rano w tutejszym sądzie powiatowym pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa rzeczonej realności w kwocie 1200 złr. w. a., niżej której realność ta na pierwszym i drugim terminie sprzedaną być nie może; na trzecim zaś terminie za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie przed rozpoczęciem licytacyi 10tą część ceny szacunkowej w kwocie 120 złr. w. a. jako zakład w gotówce, lub obligacyach państwowych podług kursu do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który to zakład kupiciela zaraz po ukończonej licytacyi do depozytu sądowego złożonym, innym zaś licytującym zwrócony będzie.

Resztę warunków licytacyi można przejrzeć w registraturze c. k. sądu powiatowego w Mielcu.

C. k. sąd powiatowy.

Mielec, 6. października 1870.

(2699) **Edict.** (1)

Nro. 4251. Vom k. k. Bezirksgerichte Tyśmienica wird dem Hr. Julius Zwonarz hiemit bekannt gemacht, daß gegen denselben Hr. Ladislaus Sętkowski wegen Zahlung von 65 fl. 50 kr. öst. W. sammt dem vom 14. April 1869 laufenden Zinsen monatlich à 3 fl. öst. W. am 27. October 1870 Zl. 4251 eine Klage angebracht hat, worüber mit dem Bescheide vom Heutigen der Termin zur summarischen Verhandlung auf den 28. November 1870 um 9 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Hr. Julius Zwonarz nicht bekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Insaßen Hr. Johann Rożański als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Behelfe dem aufgestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Vertreter zu wählen, und diesem Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienliche gesetzmäßige Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus dieser Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Tyśmienic, am 9. November 1870.

(2700) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 46238. W celu zabezpieczenia wybudowania tam równoległych, oznaczonych w dotyczącym planie literami A. i L., jako też przekopania szutrowiska x — y na Wiśle między Mogiłą i Przewozem w cenie fiskalnej 3590 złr. $17\frac{1}{2}$ kr. odbędzie się w c. k. starostwie Krakowskiem 11go grudnia r. b. publiczna licytacya za pomocą ofert.

Dotyczące warunki budowy przeglądnąć można w rzeczonem starostwie, dokąd także oferty ułożone podług przepisu i opatrzone w 5% wadyum w powyższym terminie wniesione być mają najdalej do godziny 12tej w południe wspomnionego dnia.

Oferty spóźnione, lub nie ułożone podług przepisu, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. listopada 1870.

(2681) **Edykt.** (1)

L. 19138. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Teresę hr. Bobrowską, że przeciw niej, tudzież przeciwko fundacyi Hallerowskiej jako właścicielce dóbr Dwory z przynal. Andrzej Zyła & Cons. o oddanie parceli łąki Nr. 23 Wykopalisko zwanej w Monowicach leżącej, pod dn. 8. marca 1868 l. 4301 wniósł pozew, w załatwieniu którego, tudzież podania z dnia 25go sierpnia 1870 l. 16507 do wniesienia obrony termin 90 dni naznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanej p. Teresy hrab. Bobrowskiej jest niewiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanej p. Teresy hr. Bobrowskiej jak, równie na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego p. adwokata Dra. Wilkosza kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała, i o tem c. k. sądowi doniosła, w ogóle zaś, ażeby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 25. października 1870.

(2683) **Licitations-Kundmachung.** (1)

Nr. 13502. Zur Verpachtung der Einhebung der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt 20%tigen Zuschlage auf das Solarjahr 1871 und beziehungsweise 1872 und 1873 von den Viehschlachtungen und der Fleischausschrottung, und zwar:

für den Pachtbezirk Chodorów mit 31 Ortschaften und dem Ausrufspreise jährlicher . . . . 1601 fl.

dann für den Pachtbezirk Żółkiew mit 47 Ortschaften und dem Ausrufspreise jährlicher . . . . 5072 „

österr. Währ. wird am 23. November 1870 die Licitation von 9 Uhr Vormittags bis 1 Uhr Nachmittags vorgenommen werden.

Es werden auch schriftliche Anbote angenommen, welche mit dem 10%tigen des Ausrufspreises betragenden Vadium versehen, gehörig gesiegelt und auswärts als Offerte auf das betreffende Pachtobject überschrieben, längstens bis 22ten November 1870 1 Uhr Nachmittags, bei dem Vorstande dieser Finanz-Bezirks-Direction eingebracht werden müssen.

Die übrigen Verpachtungsbedingnisse können bei dieser Finanz-Bezirks-Direction und bei den hierbezirkigen Finanzwache-Commissären während den Amtsstunden eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Lemberg, am 9. Novemember 1870.

(2686) **Edykt.** (1)

L. 10838. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż nad całym ruchomym gdziekolwiek znajdującym się, jakoteż nad nieruchomym w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 obowiązuje, położonym majątkiem Mojżesza Adolf protokołowanego kupca towarów bławatnych w Przemyślu, konkurs otworzonym został, komisarzem konkursowym ustanawia sąd c. k. radcę sądu krajowego p. Dra. Kratochwila a tymczasowym zarządcą masy adwokata krajowego pana Dra. Waygarta.

Wzywa się przeto wierzycieli tej masy konkursowej, ażeby na terminie 24. listopada 1870 o godzinie 10. przed południem przed komisarzem konkursowym w sądzie stanęli i przy złożeniu dowodów do wykazania ich należytości służyć mogących co do zatwierdzenia tymczasowo ustanowionego lub wyboru inego zarządcy masy konkursowej i zastępcy tegoż stosowne wnioski postawili i wybór wydziału wierzycieli przedsięwzięli.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, mają takowe nawet w razie, gdyby o te pretensye już spór był wytoczonym, do dnia 23. grudnia 1870 w c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu wedle przepisów ustawy konkursowej celem uniknięcia zagrożonych w tejże ustawie następstw zgłosić, i na terminie likwidacyjnym na dniu 19. stycznia 1871 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym, celem wykazania płynności i pierwszeństwa wnieść.

Wierzycielom, którzy swe pretensye zgłoszą i na ogólnym terminie likwidacyjnym staną, przysłużać będzie prawo w miejsce postanowionego zarządcy p. adwokata Dra. Waygarta, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, którzy do tegoż terminu swój urząd pełnić będą, powołać inne osoby swojego zaufania.

Oraz zwraca się uwagę wierzycieli, którzy nie są w Przemyślu, lub w obrębie sądu powiatowego Przemyskiego zamieszkali, ażeby w myśl §. 111 ust. konkurs. wymienili sądowi pełnomocnika w Przemyślu zamieszkałego do odbierania uchwał umocowanego, gdyż inaczej na ich koszt kurator dla nich postanowionym będzie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu postępowania konkursowego umieszczone będą w dodatku urzędowym do Gazety lwowskiej.

Przemyśl, dnia 10. listopada 1870.

(2689) **Edykt.** (1)

L. 3663. C. k. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niewiadomych spadkobierców Bartłomieja Nostka z Chlebny, że przeciw masie leżącej tegoż, Anna Nostek pozew o wyłączenie z pod egzekucyi domu i gruntu pod Nr. konskr. 22 w Chlebny położonych, w drodze publicznej licytacyi na rzecz pana Henryka Żywickiego pto. 121 zł. 80 kr. w. a. sprzedać się mających dnia 4. września 1870 do l. 3663 wytoczyła, przeto na koszt i niebezpieczeństwo rzeczonej masy leżącej, ustanawia się kuratorem Michała Golenia, dodając mu na zastępcę Stanisława Golenia, i doręcza się mu powyższy pozew.

O czem spadkobiercow Bartłomieja Nostek z tem zawiadamia się, że termin do rozprawy ustnej na 21. grudnia 1870 o godzinie 10. rano wyznaczonym został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Krosno, dnia 7. października 1870.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Z c. k. galic. drukarni rządowej